

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Oprettelse af „Kongeriget Danmarks Hypotekbank“.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 605 ff.; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B., Sp. 1889 ff.).

Udenfor Betænkningen var intet Ændringsforslag stillet.

Lovforslagets Paragraffer, de dertil stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaal om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sættes til Forhandling under et.

Ordføreren (Hey). Forinden jeg skal have den Ære at gøre Rede for de af Udvalget stillede Ændringsforslag, maa jeg gøre det høje Ting en Undskyldning for et Par Unøjagtigheder, som have indsneget sig i dem, Unøjagtigheder, som jeg som Ordfører ganske vist bærer Ansvar for, men som jeg vel ogsaa noget maa have Lov til at tilskrive den desværre ikke sjældne Omstændighed, at Landstinget ikke har haft saa lang Tid til Behandlingen af dette Lovforslag, som det andet Ting har taget sig.

I Ændringsforslag Nr. 5 skulde de Ord, som foreslaas rettede, nemlig „ved Opsamling af“ suppleres med Ordet „Reservefond“, idet det ikke er 3 men 4 Ord, der skulle udgaa. Ændringsforslag Nr. 30 skal jeg tillade mig paa Udvalgets Vegne at tage tilbage, da det er overflødiggjort ved Ændringsforslag Nr. 33, og endelig beder jeg i Ændringsforslag Nr. 53 Ordet „Garantikapital“ rettet til „Grundkapital“ og „Garantifond“ til „Grundfond“. Den første og den sidste af de nævnte Unøjagtigheder ville i øvrigt blive rettede ved Betænkningens Optagelse i Tillæg B.

Af de mange Ændringsforslag, som her ere stillede, er der selvfølgelig en Række, som kun ere redaktionelle, eller en Følge af andre Ændringsforslag, eller som kun tjene til at tydeliggøre de Udtryk, som ere benyttede i Lovforslaget. De Ændringsforslag, som betyde noget, gaa i første Række ud paa at præcisere, at Statens Forpligtelser ikke paa nogen Maade række ud over Grundfondens Størrelse, og dernæst paa gennem Oprettelsen af et Tilsynsraad at slaa fast, at hvad der her skal dannes, er et selvejende Institut med Statsgaranti. Naar det endelig foreslaas, at lade Rigsdagen vælge ikke alene 4 af

Tilsynsraadetets Medlemmer men ogsaa Revisorerne, er det for at skaffe Rigsdagen Adgang til at følge Foretagendets Virksomhed og samtidig for særlig overfor Udlandet at fastslaa, at private Interesser ikke ville kunne gøre sig gældende ved Administrationen af Hypotekbanken.

Ændringsforslag Nr. 1 sigter paa det første Formaal, som jeg omtalte, nemlig at præcisere Omfanget af Statskassens Garanti. Det gaar ud paa, at den Bemærkning, som i denne Henseende er gjort i § 2 skal bortfalde, medens man til Gengæld i § 3 gør en Tilføjelse, som findes under Ændringsforslag Nr. 3, og som lyder: Statens Hæftelse overfor Bankens Forpligtelser er begrænset ved Grundfondens Størrelse.

Ved Ændringsforslag Nr. 4 har man haft til Hensigt at ordne Statens Tilskud til Grundfonden paa en mere praktisk Maade. Der staar nu i Lovforslaget, at der skal deponeres 20 Mill. Kr. i $3\frac{1}{2}$ pCt. indenlandske Statsobligationer, men Udvalget har ment, at dette paa den letteste Maade vilde kunne ske derved, at der deponeredes et af Finansministeriet udstedt Indskrivningsbevis for det nævnte Beløb. Resten af denne Ændring, der lyder saaledes: „Renten tilfalder Statskassen, saa længe Grundfonden ikke angribes“, foreslaas indsat for at forklare det besynderlige Udtryk i § 3, tredje Linie, hvor der staar, at Beløbet forrentes for Statskassens Regning. Man har ment, at det kunde se ud, som om det var en Byrde, der paahvilede Staten; det er jo nemlig klart, at naar en Forrentning sker for dens Regning, er det en Udgift. Af Hensyn til de eventuelle franske Købere og af Oversættelseshensyn, som Udvalget meget ofte har maattet tage, er den saaledes ønskelige Tilføjelse efter Finansministerens Forslag sket paa den Maade, at man siger, at Renten tilfalder Statskassen, saa længe Grundfonden ikke angribes.

Ved Ændringsforslag Nr. 5 bestemmes det, at Grundfonden kan kun forhøjes ved Midler, tilskudte af Staten eller ved Overførelse fra Reservefonden. I Forslaget staar der, at det kan ske ved Opsamling af Reservefond, men det er ganske klart, at hvis man ikke indsatte en nærmere Bestemmelse derom, vilde det betyde, at Bankens Administration selv kunde betragte Reservefonden som en Del af Grundfonden og derved altsaa faa Lejlighed til at udvide Bankens Virksomhed, for saa vidt Omfanget af denne efter Lovforslaget ikke blot bestemmes ved Størrelsen af Grund-